

II- Vers la demostració de la catalanitat del Quixot.

Uns noms clarament d'origen català.

Aquesta llista de la catalanitat en els noms, fa només referència als noms propis que recull el llibre conegut per “el Quixote”, m’explico posant-vos un exemple, prenent com a referència aquest nom; Trobareu Quixot, però no entraré en un altre tema paral·lel com és apuntar a Queixot o Cuixot, noms que són en el debat sobre la catalanitat d’en Servent i la seva obra.

Comencem amb dos clars, forts i sorprenents noms, que em sembla que no han estat així anotats anteriorment.

Lope Tocho Cap V de la segona part., nom molt escaient per al mosso en qui pensen els Panxa a l’hora de casar la seva estimada filla, mentre discuteixen si també la poden casar amb un noi de casa principal, com vol en Panxa o Panxa, en el cas que obtingui el ser governador, o més, de l’ínsula que li ha promès el Quixot.

Per a un catalanoparlant és especialment graciós per això del “totxo”, aprofundint pot entendre per a més complement “**lo totxo**” però si ja vol la felicitat pot arrodonir-ho en “**lo Pep Totxo**”, és clar que entre un cavaller o un totxo els pares s’hi pensen i que no el vegin bé, el que no és tan clar és que es refusi aquest origen tan evident, i més, quan sabem que Servent és molt brillant trobant els noms dels seus personatges. Els llibres Catalans han esta traslocats molt sovint i els personatges castellanitzats, l’acció potser passava en altres indrets, però tal com ens ha arribat és l’ill·lustre antecessor dels “paletos” tant reputats pels madrilenys, que els tenen a la intimitat, i contrast colpidor amb la possibilitat d’una alternativa amb un cavaller o pretendent millor.

Micomicona Cap XXIX., un bonic i original nom per als lectors castellans, ben segur que els fa riure com pabu pebu o ragui ragu, però per als catalanoparlants... **mico** vol dir un animallet mamífer que es cria per les selves, que els Anglesos anomenen Monkey, els Francesos singe... i els castellans mono.

Què curiós que per referir-se a un país de la llunyana Guinea, poblat per negres i d’exòtica fauna, en una obra castellana usin una paraula perfectament adient però que no és “Monomona o Monomonona”, segur que com que no saben català els Anglesos no han traduït quelcom semblant a “monkeymonkyland o monkeishemonkey”, ni els francesos “Singesigeone”, per posar alguns exemples. Perquè, us resta cap dubte de que és un joc de mots català? tant la paraula, com la terminació.

Si no en teniu prou amb aquestes perles d’aperitiu podeu anar seguit la sèrie, que n’hi ha de molt grosses, i les anirem publicant les properes setmanes.

Lluís Mª Mandado i Rosell
Investigador i col·laborador CCH